

Jeg tror ikke, det i sig selv vil betyde, at dambrugenes produktion vokser, idet den jo til stadighed vil være begrænset af den lave sommervandføring samt selvfølgelig kravet om rent udledningsvand.

Hvis man formulerer det på den måde, bliver det, som man allerede på en måde har indrømmet kan ligge i en dispensation, til det generelle, og så får man lavet en lovgivning, som går efter det, der er hensigten her. Det var egentlig det, som fru Elsebeth Gerner Nielsen formulerede så udmærket: at der skal sikres en smutvej forbi dambrugene, og det må aldrig være dambrugenes forbrug af vandet, der hindrer den smutvej!

Jeg mener, at man med den måde, som man har formuleret det på her, faktisk giver dambrugene anledning til den berettigede kritik af forslaget, at der er en anden hensigt med det, og i Enhedslisten vil vi gerne have klare linjer: Når man griber ind i en miljø sag, er det for at løse et miljøproblem og ikke for at lave erhvervs politik. Vi vil gerne være med til også at diskutere erhvervs politikken, men på denne måde kan man lave et klinisk indgreb, der sikrer, at fiskene altid kan smutte forbi.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg kunne høre på det sidste indlæg, at Dambrugerforeningen i hvert fald er nået rundt til samtlige politiske partier i Folketinget, og det vil jeg gerne complimentere foreningen for. Det er en forening, der har været meget ihærdig i sin oplysningsvirksomhed. Jeg håber imidlertid, at der kan komme lidt balance ind i diskussionen i forbindelse med udvalgsarbejdet. Jeg mener imidlertid, at vi som et klart udgangspunkt for vores diskussion skal have to forhold: dels problemets omfang, dels de forsøg, der hidtil er blevet gjort for at løse det, og jeg synes, de fleste af ordførerne inklusive den sidste taler havde en tendens til at negligere problemets omfang.

Jeg vil derfor henvise til bemærkningerne om problemets omfang på side 6 i lovforslaget, hvor der står, at der er foretaget en meget nøje kortlægning af 486 af de i alt 507 registrerede dambrug. Praktisk talt alle dambrug er altså blevet undersøgt. Af de 486 dambrug – altså praktisk talt alle – er der i knap 400 tale om en væsentligt nedsat vandføring hele året, og i 275 ud af 486 – vi nærmer os to tredjedele, i hvert fald 60 pct. – er der tale om tørlagte vandløbsstrækninger i dele af året. Det betyder med andre tal, at i en tredjedel af alle registrerede vandløb er der døde strækninger: ca. 4.000 km ud af i alt 12.910 km.

Det drejer sig altså – må jeg sige til Enhedslistens ordfører – ikke kun om, at der bare skal være en lille bitte smule vand, for så kan insekterne vandre, osv., men om, at hvis vi skal have en ikkeforarmet natur, skal der altså mere vand til end bare en lille bitte smule.

Jeg var glad for, at da ordføreren så skulle definere, hvad en lille bitte smule vand var, kom han frem til en definition, der ikke adskiller sig meget fra den definition, jeg lægger til grund som minimum, nemlig at der altid i det mindste skal være, hvad der svarer til halvdelen af det vand, der findes i de tørre perioder. Det er et minimum, og det går også igen som en rød tråd i alle de høringssvar, som jeg nok skal sørge for at hr. Brusgaard får tilstillet i udvalget.

Det eneste erhverv, der ikke vil anerkende det synspunkt, er Dambrugerforeningen selv. Alle andre, der har udtalt sig om det, har ligesom hr. Hindrup Andersen den holdning, at det er et minimum for at sikre vandet.

Det, som der så er tilbage at diskutere, og som jeg synes vi med rette kan diskutere, er spørgsmålet om, hvilke yderligere begrænsninger ud over dette minimum der skal til, og om det skal være en central afgørelse på landsplan eller det skal være en lokal, demokratisk afgørelse ud fra lokale hensyn og lokale forudsætninger.

Hr. Hindrup Andersen spurgte mig om regeringens holdning til erhvervet, og det samme gjorde hr. Brusgaard og flere andre ordførere. Dertil kan jeg kun sige, at regeringen ønsker, at der skal kunne eksistere dambrug i Danmark til gavn for beskæftigelsen, til gavn for eksporten og til gavn for de mennesker, der har investeret i det, og vi mener faktisk, at dette forslag med den lange tidsfrist, som der er tale om, gør det muligt for erhvervet at eksistere videre.

Det fører mig så over til det første udgangspunkt: at problemet ikke er et lille, marginalt, overskueligt problem, men et massivt problem. Det er et af de mest alvorlige naturproblemer overhovedet, og det er trods alt vigtigere for mig end noget andet at få sikret, at dette naturproblem bliver løst med det, som hr. Glerup med et fremragende udtryk kaldte grøn realisme.

Men det andet udgangspunkt, vil jeg gerne sige til Venstres ordfører, hr. Urup, er de hidtidige forsøg på at få løst dette problem under borgerlige regeringer, som partiet Venstre har deltaget i.

Hvad gjorde man? Ja, under Schlüterregeringen gennemførte man i 1989 ved en bekendtgø-